

Al tău până la moarte

E. Modersohn

Partea a II-a

Doamna G. Modersohn

Ce spune o mamă fiului ei în ziua nunții

II. Ce spune o mamă fiului ei în ziua nunții

Scumpul meu fiu, astăzi a sosit ziua la care ai visat mult, zi în care vrei să-ți duci acasă soția și să-ți întemeiezi căminul. În această zi însemnată aș vrea să stau câteva clipe de vorbă cu tine, să te privesc adânc în ochi și să-ți spun ce mă mișcă pe mine, mama ta, în ziua nunții tale.

Ziua de astăzi îți va dăruia multe lucruri bune și plăcute, fiul meu! Ani de zile ai dus o viață mai mult sau mai puțin singuratică. De la anii de școală și în tot timpul studiilor tale, apoi prima perioadă de după angajarea ta și până acum, ai trăit în singurătate, atât în interior, cât și în exterior. Pe unde ai locuit, ai avut parte de iubire și de prietenie din partea oamenilor, lucru pe care n-ai să-l uiți; dar nu era casa ta. Nu îndrăzneai să-ți exprimi nici o dorință. Vacanțele și concediile pe care le-ai petrecut în casa părintească, erau totdeauna așa de scurte, treceau așa de repede!

De acum încolo va fi altfel, cu totul altfel. De acum vei avea căminul tău în care vei fi înconjurat de iubirea soției tale, care va căuta să-ți împlinească dorințele. Ce mare deosebire față de viața ta de până acum! Acum vei deveni stăpânul casei. De acum vei fi întrebat cum dorești să fie un lucru sau altul. Acum o vei duce tot atât de bine ca și în casa părintească, nu, mult mai bine.

Ziua aceasta îți va dăruia o mare fericire. Ia-o din mâna lui Dumnezeu cu mulțumire, fiul meu iubit! Mă bucur mult că ai ajuns cu bine la punctul acesta, că perioada de singurătate a trecut și că începi viața în doi.

Nu uita însă că această zi înseamnă o *jertfă* pentru soția ta. Desigur, ea face cu bucurie pasul de a te urma ca soție în căminul vostru nou întemeiat. Totuși, ce face ea este o jertfă. Ea își părăsește părinții sub a căror ocrotire a crescut și se desparte de frații ei cu care a trăit atâtea ceasuri de bucurie. Ea părăsește totodată și casa noastră, în care i-am urat bun venit ca unei fiice iubite și pe care am îndrăgit-o. Toate acestea țin acum de trecutul ei. Viața i-a fost până acum aproape fără griji, așa cum este viața tinerilor; de acum încolo, ea începe o viață de responsabilitate. În comparație cu viața din casa părintească și chiar cu cea din casa noastră, va fi, cel puțin pentru început, o viață singuratică. De aceea, fiul meu, te rog din inimă:

Să fii delicat față de soția ta!

Să ai față de ea o iubire nobilă, gingașă, pentru ca să-i ușurezi începutul, nu tocmai ușor, și să o faci fericită cât stă în puterea ta. Gândește-te mereu că lucrul de căpetenie nu este să *fii* tu fericit, ci să *faci* pe altul fericit. Aceasta este calea cea mai sigură și cea mai bună, ca tu însuși să fii fericit. Te rog să mă crezi!

Știi bine că multe căsnicii nu sunt fericite. Din ce cauză? Cred că din două motive. Primul este că fiecare se bazează pe sine și crede că iubirea lui este așa de mare, că îi va ajunge toată viața. Dar nu este așa. Noi nu avem nimic în noi înșine. „Un om nu poate primi nimic, dacă nu-i este dat din cer“ (Ioan 3.27).

Tu poate îți zici: Părinții mei au avut o mare iubire unul față de altul, care a fost suficientă pentru ani de zile. Nu, te înșeli; dacă am avut o căsnicie fericită, aceasta din cauză că amândoi am fost adânc încredințați că *în noi înșine nu aveam nimic bun și că nu putem face nimic prin noi*. De aceea ne-am dus mereu înaintea Domnului și i-am cerut să ne dea iubire unul față de

altul. Râul lui Dumnezeu este plin cu apă. Din acest izvor, care nu seacă niciodată, putem lua întotdeauna, dacă așteptăm și cerem totul de la El. Cuvântul psalmistului este adevărat: „*Încredințează Domnului calea ta și încrede-te în El; și El va lucra*“ (Psalm 37.5). Da, dacă-i încredințăm calea noastră, dacă ne încredem în El, adică dacă așteptăm și cerem totul de la El, atunci El va lucra! Așa a lucrat El în viața noastră, a părinților tăi, și astfel nu ai auzit niciodată un cuvânt rău de la tatăl vostru față de mine, încât s-a putut spune: iată o căsnicie fericită și binecuvântată de Dumnezeu! Slavă Domnului, așa a fost ani, zeci de ani, și este! Dar aceasta nu a fost din cauză că noi am fi avut atât de multă iubire unul față de altul, ci numai din cauză că, dându-ne seama de neputința noastră, ne-am dus mereu înaintea Domnului Isus și L-am rugat să ne dea iubire unul față de altul, iubire pe care am primit-o mereu din plinătatea Sa.

Faceți și voi la fel, și atunci căsnicia voastră va rămâne păzită prin harul lui Dumnezeu, așa cum a ocrotit-o El pe a noastră! Se spune că în orice căsnicie sunt zile cu soare și zile cu ploaie. Dacă prin aceasta vrea să se spună că în căsnicie treci și prin zile bune - de sănătate și de odihnă - , și prin zile grele - de boală și de greutate - , atunci sunt de acord, pentru că în orice viață vin și bucurii, și dureri. Dacă însă prin aceste cuvinte vrea să se spună - și așa sunt interpretate cuvintele de unii - că în căsnicie trebuie să fie și zile cu soare, adică de bună dispoziție, și zile cu ploaie, adică de lacrimi, de certuri și de neînțelegeri, atunci eu nu mai sunt de acord cu aceste cuvinte. Dintr-o fericită experiență știu că Domnul poate să păzească de astfel de „căderi“. Nu, căsnicia nu este un câmp cu cartofi care are nevoie și de soare, și de ploaie. Totuși, numai prin har poate fi păstrată. De aceea îți spun: nu aștepta nimic de la tine și de la marea ta iubire, nu aștepta nici de la soția ta, ci *așteaptă totul numai de la Domnul. El poate, El are, El vrea și El va face!*

Al doilea motiv pentru care atâtea căsnicii sunt nefericite, este că cei doi au intrat în căsnicie cu iluzii. În timpul logodnei s-au văzut în general numai în haine de sărbătoare. Când erau împreună, mirele nu avea alte interese decât pentru mireasa lui. El își îndrepta toate gândurile către ea și nu se mai gândea și la ocupația lui; iar ea făcea la fel. În zilele când era vizitată, nu se mai gândea la gătit și la spălat, sau la serviciul ei, ci era numai pentru mirele ei. În căsnicie este însă cu totul altfel. Soțul merge la serviciul lui. Lipsește de acasă multe ore, iar când vine acasă, chiar și acolo îl stăpânesc gânduri cu privire la serviciul lui și vrea să vorbească cu soția sa despre planurile și preocupările lui, despre grijile și temerile lui. Atunci, unele soții se gândesc: „Ah, el nu mă mai iubește! Mereu îmi vorbește numai de problemele serviciului lui. Este așa de plictisitor! Mi-am închipuit altfel căsnicia.“

Cum și-a închipuit-o? A gândit că viața de căsnicie ar fi o prelungire a stării de logodnă. Dar în căsnicie nu este ca în perioada logodnei, deoarece pentru un bărbat meseria este lucrul cel mai important în viața exterioară. Lucrul acesta nu este bine lămurit pentru unele fete și pentru unele tinere soții. Un bărbat poate să uite durerea pricinuită de orice pierdere mult mai repede decât pierderea serviciului lui. Când își pierde serviciul, viața lui nu mai are aproape nici un rost. De aceea este o dovadă de lipsă de pricepere, când o soție este egoistă și nu înțelege însemnătatea pe care o are pentru soțul ei serviciul lui, care îi răpește atât timp și îi stăpânește atât de mult gândurile. Tocmai aceasta este chemarea soției, ca să fie un ajutor pentru soțul ei, pentru ca el să poată să facă ceva de seamă în meseria lui, și să-l ajute să-și găsească în aceasta mulțumirea.

Desigur, tot așa de greșit este când soțul nu manifestă nici un interes pentru lucrările soției lui, lucrări pe care ea trebuie să le facă toată ziua. Aceste lucrări nu sunt ușoare. Să faci mereu paturile, să ștergi mereu praful, să gătești, să speli, să faci curățenie și să calci sunt lucrări care, în repetarea lor monotonă, trec peste priceperea bărbatului. Se cade însă să prețuiască aceste lucrări mici de fiecare zi și să se arate mulțumitor pentru aceste tăcute și mărunte griji. Știi când tatăl tău, mergând undeva în Danemarca, a auzit cum danezii mulțumesc soțiilor lor pentru mâncare. El a adus și în casa noastră acest obicei și după fiecare masă spune: „Mulțumesc pentru mâncarea bună.“ Îți spun că dacă este nevoie de mult timp lângă mașina de gătit, în timp ce bărbatul stă în biroul său răcoros, un astfel de cuvânt de mulțumire și de recunoștință face mult bine. Este ca o picătură de ulei care unge roțile mașinii, pentru ca acestea să funcționeze bine, fără să scârțâie.

În căsnicie pot să apară și alte dezamăgiri. În timpul logodnei, fiecare a putut să-și facă despre celălalt o imagine care nu corespunde tocmai cu realitatea. Fiecare a văzut în celălalt o ființă ideală, în care nu se găsesc greșeli și slăbiciuni. Iar acum, în traiul lor împreună, unul

vede că celălalt nu este decât un om plin de slăbiciuni. „Nu mi-aș fi putut închipui niciodată că ai putea să te porți așa față de mine. Îmi făcusem altă părere despre tine.“ Dacă la aceste cuvinte se mai adaugă și câteva lacrimi, atunci soțul este scos din sărite și nu este de mirare că va zice:

- Nu mai umbla cu prostii! Lasă că nici tu nu ești un înger!

- Ah, de nu m-aș fi măritat și aș fi rămas mai bine la mama acasă!

- Dacă-ți place mai bine la mama ta, n-ai decât să pleci la ea. Cine te ține să faci chiar acum acest lucru?

- Așadar, mă izgonești de acasă? O, ce nenorocită sunt!

În unele case se petrec astfel de scene. Ele pot să primejduiască foarte mult fericirea căsniciei, ba chiar să o nimicească. Care este cauza? Fiecare și-a făcut o idee greșită despre celălalt, și-a închipuit că are de-a face cu o ființă ideală, care de fapt nu există.

Dumnezeu să te ferească și pe tine și pe soția ta de astfel de dezamăgiri! Oricât de drăguță este soția ta, totuși ea nu este decât un om, tot așa cum ești și tu. Voi ați crescut în împrejurări deosebite, așa că viețuirea voastră acum împreună nu va fi un lucru de la sine înțeles sau un lucru ușor, ci unul care trebuie învățat. De aceea este bine să nu intrați în căsnicie cu idei greșite, ci cu rugăciune, pentru ca Domnul să vă dea în fiecare zi lucrurile de care aveți trebuință.

Privind la începutul pe care îl faci în viața ta, îți zic: *Fii delicat cu soția ta!* Și aceasta nu numai acum la început, ci în toată viața voastră.

Chiar și celei mai bune gospodine i se întâmplă câteodată să nu-i reușească o mâncare. Într-o clipă nepotrivită a venit vecina, sau factorul poștal, sau altcineva. Acest minut sau aceste minute au fost suficiente ca să se ardă mâncarea. Îi vine tare greu unei soții tinere când i se întâmplă așa ceva. Problema nu este chiar așa de gravă, dacă soțul înțelege problema din punctul de vedere al soției. Atunci el nu o va muștra, ci mai degrabă o va consola. Sunt însă destui soți care, în astfel de cazuri, se poartă în așa fel ca și cum soția ar fi făcut această numai din răutate. „De ce nu ești atentă? Cine poate să mănânce o astfel de mâncare?“ Lacrimile, care de mai înainte stăteau gata să pornească din pricină că s-a ars mâncarea, încep acum să curgă fără să poată fi oprite.

Ei bine, dacă și la voi se va întâmpla așa ceva, atunci adu-ți aminte de tatăl tău care în astfel de cazuri zicea: „Mâncarea este gustoasă! Te rog să-mi mai dai.“ Ai să vezi cât are să-ți fie de recunoscătoare soția ta, dacă într-un astfel de caz vei fi blând și îngăduitor!

Ferește-te ca nu cumva să verse lacrimi din pricină că tu te porți neprietenos și neîngăduitor față de ea! Dacă varsă lacrimi, atunci ele să fie lacrimi de bucurie, de recunoștință și de fericire că a găsit în tine un sprijin. Dumnezeu să te ajute, scumpul meu fiu, ca soția ta să verse numai astfel de lacrimi! Nu uita că pentru ea tu ții loc de tată și de mamă, de frate și de soră, de patrie și de casă părintească. Aceasta este o mare datorie și înseamnă o mare răspundere. Dumnezeu să te ajute să o împlinești cu bucurie!

Dă-i voie să aibă și ea prietenele ei și nu fi gelos când se întâlnește cu o cunoștință. *Gelozia este o patimă care caută cu râvnă ceea ce produce suferință! Nimic nu este așa de vătămător ca gelozia.* Ea face în inimi tăieturi adânci, care se vindecă greu. Omul se simte disprețuit, când din gelozie i se fac muștrări. Se va întâmpla, desigur, ca soția ta să stea vreodată de vorbă cu un bărbat; atunci ferește-te ca nu cumva să ți se strecoare în suflet un gând de gelozie sau un cuvânt de gelozie! Aceasta ar putea să aducă pagube neînchipuit de mari. Nici ție nu ți-ar veni deloc bine când cineva ți-ar face o astfel de muștrare. Ferește-te deci de această otrăvă care a distrus atâtea căsnicii fericite!

Nu fi gelos nici pe părinții soției tale! Nu te supăra când scrie părinților ei sau când își arată dorința de a-i vizita. Dimpotrivă, bucură-te de acest lucru, căci binecuvântarea lui Dumnezeu vine peste copiii care își iubesc și își cinstesc părinții. Este un lucru așa de trist că unii gineri fac glume proaste pe seama soacrelor lor. Nu mai este nevoie să-ți spun că un credincios nu ia parte la astfel de vorbiri rele, pentru că ceea ce spune Scriptura despre iubirea de părinți se aplică și la iubirea de socrii. De aceea ferește-te de a fi gelos pe socrii tăi, ba mai degrabă pofteste-i pe la voi și bucură-te când vin să vă vadă!

Fii deci delicat față de soția ta! Apostolul Petru numește femeia „un vas mai slab“. Nu uita aceasta! Ție îți place foarte mult să mergi pe jos. Lucrul acesta l-ar face și soția ta, dar puterile ei nu sunt ca ale tale. Nu o face deci să obosească prea mult! *Nu cere prea mult de la ea!*

Poate că ea nu-ți va spune nimic în privința aceasta. Nu se va plânge că ceea ce îi ceri trece peste puterile ei, dar asta va fi cu atât mai rău. Ea se va încorda până nu va mai putea, până va cădea. Să nu ajungeți acolo! Fii deci delicat cu ea!

Dacă se va ivi vreodată vreo neînțelegere între voi, atunci, te rog, să faci două lucruri: în primul rând, „*să nu apună soarele peste mânia voastră!*” Acest sfat biblic este de cea mai mare însemnătate pentru căsnicie. Dacă s-a ivit ceva între voi, să nu intrați în noapte cu acel ceva. Dacă nu faceți așa, răul se va adânci și poate să aducă o lungă și dureroasă înstrăinare. Dacă însă înainte de a începe noaptea căutați împreună fața lui Dumnezeu în rugăciune, atunci neînțelegerea va dispărea ca ceața din fața soarelui, căci în prezența Domnului nu poate să rămână nici o neînțelegere. Soarele neprihăririi alungă orice nor.

În al doilea rând, *să nu spui niciodată nici o vorbă rea față de nimeni despre soția ta!* S-ar putea ca ea să-ți dea vreodată motiv de nemulțumire, dar acest lucru să rămână ascuns. Să nu vorbești nimănui despre acest lucru! Dacă faci acest lucru, căsnicia ta își va pierde farmecul. Între tine și soția ta să nu fie nimeni. Este o jale când o soție se plânge cuiva de soțul ei sau când soțul vorbește de rău pe soția lui, chiar dacă face acest lucru față de prietenul său.

Poți să-ți închipui că tatăl tău a vorbit vreodată ceva rău despre mine sau eu despre el? Nu-i așa că nici prin gând nu-ți trece așa ceva? Ei bine, așa să fie și în căsnicia voastră! Niciodată, nici un cuvânt rău despre soția ta față de nimeni! Ai ceva de care să te plângi? Spune-i lui Dumnezeu și nu omului!

Fii un adevărat stăpân al casei tale!

În această privință să te ferești de două primejdii: să nu fi nici pașă, dar nici sub papuc! Este atât de urât când cineva se poartă ca un pașă dând mereu porunci. Să nu faci așa! Dar să nu fi nici sub papuc, obligat să împlinești orice dorință, chiar și atunci când nu este corectă! Soțul care este sub papuc este omul de care râd toți și fac glume pe seama lui.

Calea de mijloc o arată Biblia. Soțul nu trebuie să stăpânească *asupra* soției, ci trebuie să stăpânească împreună *cu* soția asupra nevoilor mari și mici ale vieții. Dacă el este regele, ea este regina, dar niciodată sclava sa. Lasă-te condus de *iubirea gingașă*, pe care ți-o recomand din inimă!

De azi înainte vei prelua asupra ta grija pentru soția ta în ce privește viața ei pământească. În aceasta se cade să fii credincios și să nu cauți folosul tău. Soția ta nu trebuie să se plângă niciodată că pentru ea nu ai timp. Dedică-i ei serile și duminicile!

Ce frumos când seara veți sta împreună, când ea va lucra un lucru de mână, iar tu îi vei citi ceva! Astfel de seri dau și păstrează căsniciei farmecul ei de la început. Câte astfel de seri am savurat eu, când tatăl tău mi-a citit dintr-o carte bună!

Așadar, dedică-i ei serile tale libere! Gândește-te cât de singură este ea când lipsești tu de acasă! Atunci are să ți se pară ca de la sine înțeles să rămâi seara cu soția ta și să contribui, printr-o adevărată părtășie de simțăminte, ca serile să-i fie frumoase.

Dedică-i ei și duminicile! După ce veți lua parte la adorarea Domnului Isus și la adunarea de vestire a Cuvântului Său, mergeți împreună la plimbare pe câmp sau prin pădure! Arată-i frumusețile ținutului, toate locurile pe care le cunoști și-ți plac! Ce plăcută amintire va fi toată săptămâna, buchetul de flori pe care l-ați cules pe drum! Câte bucurii de acestea nu sunt? Priviți viața și din aspectul ei frumos!

Să nu socotești acesta ca un lucru secundar! Nu este așa! Omul poate să-și facă viața plictisitoare și urâtă, dar poate să și-o facă și frumoasă și interesantă, fără cheltuială. Totul depinde de atenție și amabilitate reciprocă.

Să-ți mai dau și alte sfaturi pentru viața exterioară? Da? Atunci ia de la mama ta și sfatul acesta: dedică-i soției tale și prânzul! Cunoșc bărbați care la masă stau cu nasul în ziar. Ceea ce se petrece în lumea largă le este mai important decât ceea ce se petrece în lumea mică a casei lor. Poate că ai auzit expresia: „Casa mea este lumea mea”. Dacă acest lucru este adevărat, atunci se cade să lași la o parte ziarul când stai la masă. Se găsește altcândva timp și pentru ziar. Dacă nu a fost cu puțință să-l citești mai devreme, seara poți să găsești puțin timp și pentru asta. Atunci, citește nu numai pentru tine, ci și soției tale. Îmi făgăduiești că n-ai să citești ziarul la masă? Dacă cineva s-a obișnuit să citească ziarul la masă, îi vine greu să se dezvețe

de acest obicei. Când omul necăsătorit citește ziarul la masă, îl mai înțelege, dar cel căsătorit să nu facă așa niciodată.

În general, ia seama și la îmbrăcămintea ta! Aștepti ca soția ta să vină la masă curat îmbrăcată. Obişnuiește să nu vii murdar, nearanjat la masă! Dacă în ocupația ta ai avut vreo supărare, încearcă să n-o aduci cu tine acasă. Privește mai întâi spre Domnul, pentru ca El să împrăştie norii! Dar dacă totuși îți stă pe inimă, atunci să nu taci, deoarece altfel soția ta își va spune: „Ce-o fi având azi? Doar nu i-am făcut nici un rău“, ci spune-i deschis pricina nemulțumirii tale, pentru ca să puteți căuta amândoi fața Domnului! Avem scumpa Sa făgăduință că dacă doi se învoiesc să ceară un lucru, le va fi dat.

Cu aceasta am ajuns la punctul care pentru mine este foarte important. Astăzi, inima îmi este așa de plină. Aș vrea să-ți mai spun unele lucruri, fiindcă inima mea de mamă dorește atât de mult ca tu să fii foarte, foarte fericit. Aș vrea să-ți iau pietrele din cale. Iată ce vreau să-ți mai spun:

Fii un adevărat preot în casa ta!

Nu numai de pâinea zilnică și pământească trebuie să îngrijești, ci și de pâinea vieții. De la început să faci rânduială creștină în casa ta! Gândește-te la cuvintele Scripturii: „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, cântând în inimile voastre lui Dumnezeu în har“ (Coloseni 3.16).

Citește la masă Biblia sau o carte care lămurește Cuvântul lui Dumnezeu! Citește calendarul cum ai învățat de mic copil! Apoi pune înaintea Domnului tot ce aduce cu sine ziua aceea, tot ce te privește pe tine și pe ai tăi! Nu trebuie să citești Biblia numai la masă, ci și personal, precum și împreună cu soția ta. Această citire și rugăciune împreună unește sufletele. Aceasta o știi bine și nu mai este nevoie să ți-o spun, deoarece de ani de zile obișnuiești să faci așa.

Adu-ți mereu aminte de bunul sfat de a citi Biblia punându-ți întrebări! Știi că sunt două moduri de a citi Biblia: unul roditor și altul neroditor. Cel mai răspândit mod este să i se citească lui Dumnezeu un capitol. Dar din acest mod de citire nu rezultă mare folos. Dacă după aceea omul ar fi întrebat ce i-a rămas din ce a citit, abia de ar putea să răspundă. În cazul acestui mod de a citi Biblia, omul ia în mână Biblia și Dumnezeu este Acela care ascultă.

Este însă un alt mod de a citi Biblia, și anume ca după fiecare verset să te întrebi: Am eu acest lucru? Știu eu asta? Sunt eu așa? Dacă este citită Biblia în acest mod, atunci ea începe să ne privească cu ochi întrebători sau chiar să ne mustre: Nu știi încă lucrul acesta? Încă nu ai lucrul acesta? Acum, *Domnul* ia în mână Cartea, iar noi suntem cei care ascultăm. După aceea putem să spunem în rugăciune: „Ah, Doamne, cât de mult se potrivește Cuvântul Tău la mine și cât de rău îmi pare de lucrul cutare! Unde m-aș putea duce, dacă nu aș știi de îndurarea și de iertarea Ta! Ah, Doamne, și aceasta o pot primi din mâna Ta plină de dragoste! O, cât îți mulțumesc pentru aceasta!“ În modul acesta se naște o binecuvântată stare de vorbă cu Domnul. Din acest fel de a citi Biblia rezultă multă binecuvântare.

Aproape era să uit. Apostolul nu vorbește numai să avem din belșug Cuvântul lui Hristos în noi, ci să și cântăm. Este bine ca la citirile voastre să adăugați și cântări creștinești. Cântarea spirituală înalță inimile și le face primitoare pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Cântarea spirituală este și o bună mărturie pentru cei din jurul nostru. Câți oameni trăiesc fără nici o legătură cu Dumnezeu! O cântare creștinească ce răsună într-o casă este o bătaie a lui Dumnezeu la ușa inimii oamenilor. Poate cineva, auzind o cântare, își va spune: „Ei sunt fericiți. Iată ce mare folos au ei din credința lor, pe când noi suntem așa de amărâți! E bine să fii credincios ca ei“.

De viața de căsnicie ține și mersul la adunare. Acest lucru îl știi bine. Cartea Faptele Apostolilor vorbește lămurit de patru stâlpi: învățătura apostolilor, legătura frățescă, frângerea pâinii și rugăciuni. Duminica și toată săptămâna capătă cu totul altă înfățișare, dacă ai primit prin Cuvântul lui Dumnezeu putere nouă și curaj nou pentru cele ce ai de făcut. Folișiți de asemenea orice prilej ca să mergeți la orele de părtășie din adunare! Se știe că legătura frățescă este și ea un ajutor important. Cât de înviorat și întărit este cineva, când cugetă împreună cu copiii lui Dumnezeu asupra Cuvântului lui Dumnezeu! *De aceea frecventează cu fidelitate adunarea!* Numai vreun motiv bine întemeiat să vă oprească să nu mergeți la adunare.

Proorocul Osea spunea: „De aceea i-am cioplit prin proroci“. Aceasta este marea binecuvântare a Cuvântului care ni se vestește: el ne cioplește (sculptează), dă la o parte așchiile vieții îndărătnice. Toți avem colțuri și muchii care trebuie înlăturate. Unul se supără așa de ușor, altul este sensibil la orice vorbă, altul are multe toane. Prin astfel de lucruri, care nu-i plac lui Dumnezeu, ne facem și nouă, și altora viața grea. De aceea trebuie înlăturate. Acest lucru vrea să-l facă Domnul prin Cuvântul lui Dumnezeu citit sau vestit în adunare.

De aceea lasă-te cioplit! Nu păstra ramuri ale unei vieți îndărătnice! Poate cineva ți-a făcut cândva un rău și acum eul tău spune: „Nu mai vreau să am de-a face cu acela!“ Dar Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Iertați-vă unii pe alții, cum v-a iertat Dumnezeu în Hristos.“ Deci nu ține astfel de ramuri, ci lasă-le de bunăvoie să fie cioplite și spune: „Am nevoie, Doamne, să fiu cioplit; cioplește mai departe!“

la seama ca oricine intră în casa voastră să vadă că a intrat într-o casă de adevărați creștini! Lucrul acesta nu trebuie să se vadă numai din tablourile cu versete de pe pereți, nu numai din rugăciunea de la masă, ci lucrul acesta trebuie să se vadă din toată purtarea voastră. Apostolul Pavel vorbește despre roada Duhului și spune că ea este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, îndelunga-răbdare, bunătatea, credințioșia, blândețea, înfrânarea. O, de s-ar arăta această roadă în viața și în casa voastră, pentru ca oamenii care vin și ies din casa voastră să rămână cu impresia că este bine să fii credincios, trezind în ei dorința de a deveni și ei ca voi!

Cu deosebită luare-aminte se cade să fiți când aveți oaspeți la masă. Feriți-vă să vorbiți despre alții! Se face mult rău prin aceasta! Am citit undeva o vorbă: „Îmi este binevenit numai acela care nu vorbește despre alții“. Iată o lozincă bună! Să nu așteptăm acest lucru de la alții, ci să-l facem noi mai întâi!

Fiindcă am ajuns să vorbesc de lucruri mai mărunte, voi adăuga încă un sfat. Dă-i soției bani pentru gospodărie nu în rate mici, ci lunar! Faceți-vă socoteala cam cât cheltuiți pe lună pentru gospodărie și după aceea, dacă se poate, dă-i bani o dată pentru o lună! Unii soți nu fac așa. Ei dau soțiilor lor numai câțiva bani. Dar acești bani se cheltuiesc repede și soția trebuie să ceară din nou. „Iar bani? Doar ieri ți-am dat ceva“. Astfel de cerșiri de bani dau naștere la neînțelegeri. De aceea să nu dai soției tale bani puțin câte puțin, ci, dacă se poate, pentru o lună. Pe soția ta o sfătuiesc să însemneze într-un caiet tot ce cheltuiește, pentru ca să poată da întotdeauna socoteală de modul în care a cheltuit banii.

Unele cheltuieli nu se pot micșora, ca de exemplu chiria sau impozitele; la altele însă, ca cele pentru haine, mâncare, se pot face unele economii, dacă te întinzi cât este plapuma. *Dar să nu faceți datorii!* Vorba aceea: „Când datoriile mănâncă cu tine din farfurie, atunci răi musafiri ai“; aceștia îți vor face viața neplăcută. Să nu fi dator nimănui! Să nu ai nici o factură neachitată! Meseriașii și negustorii au nevoie de banii lor. Dacă n-aveți bani să faceți un lucru sau altul, atunci mai așteptați. Dar să nu faceți datorii! Nu luați nimic pe datorie! Altfel, ajungeți în greutăți când vor veni cheltuieli neprevăzute care fac cu neputință achitarea datoriilor. Câtă vreme marfa nu este pe deplin achitată, ea este a negustorului.

Tot așa, când faceți o călătorie! Socotiți întâi dacă aveți cu ce să o faceți. Dacă nu aveți destui bani, rămâneți acasă. Nimeni nu călătorește ca să facă economii. Însă când călătoriți, nu vă enervați pentru fiecare ban pe care trebuie să-l cheltuiți. Aceasta strică toată bucuria călătoriei. Dacă v-ați hotărât să mergeți undeva, să nu faceți economie de unde nu trebuie. Dacă drumul costă mult, merită să se adauge plata pentru intrarea la un muzeu sau altceva interesant de văzut.

Aș vrea să-ți atrag luarea-aminte asupra binecuvântării ce rezultă din *a da pentru Domnul*. Știi că și până acum ai făcut acest lucru, dar ai fost necăsătorit și n-ai avut cheltuieli mari. Ți-a fost oarecum ușor. Dacă dai Domnului o parte din venitul tău, aceasta este o cale de a fi binecuvântat. Lucrul acesta l-am probat de ani de zile. Vei experimenta ceea ce scrie în Maleahi 3.10: „Aduceți toată zeciuiala în casa visteriei, ca să fie hrană în Casa Mea; și puneți-Mă la încercare acum prin aceasta, zice Domnul oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor și nu voi turna peste voi o binecuvântare până nu va mai fi loc pentru ea“.

Dar acum, la sfârșit, trebuie să-ți mai spun ceva important. Permite-mi ca mamă să-ți spun un cuvânt deschis despre viața conjugală, în sensul deosebit al cuvântului. În acest punct falimentează multe căsnicii. Părtașia intimă dintre soț și soție este o sărbătoare, iar sărbătorile nu se sărbătoresc toată ziua! Acest domeniu al vieții conjugale se reglementează cel mai bine, mi se pare mie, când se află sub legea împărătească a dragostei. Aceasta înseamnă să ții cont

de celălalt. Îmbrățișarea intimă din căsnicie trebuie să se facă numai când ambele părți o doresc. Câteodată soțul își cere „dreptul său” când soția nu vrea. Aceasta este o greșeală față de dragoste. Pune acest domeniu de la început sub legea dragostei! *Dacă întreaga viață trebuie să fie sub disciplina Duhului Sfânt, atunci în mod deosebit acest domeniu al vieții conjugale.*

La o conferință, generalul von Viebahn a spus: „Copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune!” Acest cuvânt dă lumină pentru tot domeniul. Nu în amețeala simțurilor, ci în prezența lui Dumnezeu și după cererea binecuvântării, copiii lui Dumnezeu vin împreună pentru a da naștere unui om. Ce lucrare plină de responsabilitate este aceasta! De aceea se cere să se lucreze și cu sfințenie, dar și cu teamă în acest domeniu.

De aceea, fiul meu iubit, fii plin de atenție în mod deosebit de la începutul căsniciei voastre! Se vor abate multe lucruri asupra iubitei tale, așa de multe lucruri neobișnuite, așa că, te rog, fii drăguț și precaut față de ea! În mod deosebit, ziua nunții aduce așa multă emoție și așa multe lucruri noi pentru tânăra soție, încât soțul nu trebuie să-și impună dreptul său de soț. Dacă dai ascultare acestor sfaturi, soția ta îți va fi recunoscătoare.

Mai multe nu vreau să spun despre aceasta. Iar acum mergi cu Dumnezeu, fiul meu iubit! Vino să ne rugăm încă o dată împreună, pentru ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să deveniți fericiți unul pentru altul! Apoi du-te la mireasa ta; ea te așteaptă!